

berbi similis. Palatum parvum flavidum est. Carne est dura et sicca.

TAB. XIX. 6.
Aldrovand. de Piscibus l. 2. c. 58.

BOOPIS species ita a Rondeletio describitur: Rarus est piscis, cuius nomen neque a piscatoribus nostris, neque ab aliis potui unquam extorquere propter raritatem. Palami majoris est longitudine, totus a

squammis nudus, ore parvo, oculis valde magnis pro corporis ratione; in pronis partibus pinnam habet ad caudam usque continuam, cauda lauta spissaque est. Ad branchias et in ventre binas pinnas habet. Sapore, carnis substantia, oculis Boopem refert.

ARTICVLVS II.

De Piscibus littoralibus laevibus planis.

PVNCTVM I.

De Passere laevi.

TAB. XXII. 7. 8. 9.
Aldrovand. de Piscibus l. 2. c. 47.

Passer laevis, Ausonio, *Plateffa*, aliis *Pecten*, quod ejus pinnae rectae et parallelae pectinis speciem praeferant, Hollandis Scholle, dicitur. *Bina*, eorum apud Gallos *genera*. *Unum*, quod communiter *Plya* vocatur, et magnitudine excellit. *Alterum*, quod alibi *Cariet*, alibi a quadrata corporis figura *Quartelet*, *Quadratulino* nomen sortitum est. Aetate tantummodo differre, a quibusdam proditum; ex corporis forma, quae *Quadratulo* magis quadrata, et pluribus maculis rufis sive subflavis, ostendit Rondeletius. A Rhombis situ differunt. Si hos ita in latus componas, ut oculi in coelum suspiciant, et mentum deorsum versus spectet, pars supina erit dextra, si Passerem similiter constitutas, supina pars erit laeva. Ita *marinus* est, ut et dulcium quoque aquarum sit

studiosissimus: In Oceano tamen numerosior quam alibi reperitur. Juxta Livoniam sunt pinguisimi, et inde vento indurati ad mediterranea exportantur. Saxatilibus Mnesticus accenset. Ovidius in herbosis. Oppianus εν πηλοῖς καὶ εν τεγμέσται degere credit. Vadum, ubi pescatorem sensit petere, terrae adhaerescere, aquam, ne videatur, turbare, Alberti M. fide habemus. Carnem ejus mollem Philotimus dixit, sicciorum Diocles, duram et probi succi Xenocrates, medium Galenus. Optimi marini, qui etiam nigriores, secundum qui in stagnis albidiiores et lutum resipescentes, locum fortiuntur, mollissimi et insipidi, qui in fluviis vixerent. Nonnulli in *Gesner. de cibum*, cum jam putrefacti, et male *Aquatilib.* olere incipiunt sumptos, alvum perturbare afferunt.

PVNCTVM II.

De Rhombo.

TAB. XXII. 10. 11. 12. 13.
Aldrovand. de Piscibus l. 2. c. 48.

Rhombus pescis, a figura quadra- ta, cujus latera omnia sunt aequalia, anguli vero obliqui, nomen fortius est. Nonnullis ψῆτλο dicitur, ut ex Plinio et Athenaeo, qui Romanis Rhombum vocari testatur Graeco nomine pescem, qui aliis Graecis ψῆτλο nuncupatur, colligimus. Duo sunt ipsius *genera*, *Aculeatum* unum, *laeve* alterum. Illud prona parte multos habet aculeos, circa caput, quod grandius et elatum est, et ab hoc caudam versus maxime. Magni in Oceano et mari mediterraneo capiuntur, ideo forte Rhombus latior est patella Martiali Rondeletius vidit, qui quinque cubitos longus erat, latus

quatuor, spissus pedem. Optimos Adriaticus sinus maxime circa Ravennam alit, et hos veterum exornasse mensas arbitratur Platina. Celebrantur et Attici circa Eleusyniam, quos Lynceus Samius Psettarum nomine dignatus est. Ei qui *verus esse* putatur, pinnae et cauda in extrema rubescunt, Caetera est unicolor, subviridis, rotundis punctisstellulisque undique plenus. Omnia locorum et temporum pescis est. Ovidius in herba algosa, Jovius circa pinguiorem terram extremosque littorum margines versari scribit, in fluviorum ostiis frequentissime pescibus insidiantur. Voraces sunt, et pescium, can-